

A „KELET” és a „SPORT”
előfizetési díja együtt:
vidékre postán vagy helyben házhoz hordva

Egész évre	16 frt.
Félévre	8
Negyedévre	4
Egy óra helyben	1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével a „Sport” minden vasárnap.

Szerkesztői szállítás:

Főtér 4-ik szám hvá a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

AZ ÉRTÉKESEB CÍKKEK DIAZTATNAK.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal:
Stein János könyvkereskedése, hvá az előfizetések és hirdetések küldendők.

Kolozsvár, 1877. febr 10.

(?) Addig s addig emlegettük s emlegették a Tisza-miniszterium lemondását, a mig tényre vált. Lapunk tegnapi távirata constanálja e tényt s jelenti, hogy ő Felső Tisza ajánlatára felhívta Majláth György országbíró és b, Sennyei Pált s ki fogja hallgatni valamennyi titkos tanácsosokat.

Már néhány nappal ezelőtt, a tárgyalás megszakitásának hírére, kijelentők, hogy ez esemény „inkább megnyugtató, hogysém megdöbbentő;” a folytonos hátrálás és engedékenység véghatára csakugyan ideje, hogy elkövetkezett. Sőt, most, midőn kiviláglott, hogy osztrák részről nem kevesebb a kitűzött cél, mint az 1867-ben törvényileg biztositott javításos dualismus aláaknázása és megbontása — szinte óhajtható lett volna, vajha e véghatár előbb elkövetkezett volna.

De jó, hogy immár elkövetkezett s jó, hogy a döntés ő Felsőre „a legalkotmányosabb” király kezében nyugszik, ki 1867, jun, 8-dikán az isten szabad ege alatt esküvők meg; hogy az ország törvényeit „megtartjuk és megtartatjuk” s ki ehez képest a törvényileg biztositott paritásos dualismust bármely oldalról jövő támadással szemben erősen megvérendi.

Arra a kérdésre tehát, hogy quid nunc? két eshetőség már előre ki van rekesztve; egyik, hogy a válság ne alkotmányos uton oldatnék meg; másik, hogy a kétoldalú szerződésnek a magyar törvénykönyvbe foglalt bármely pontja egyoldalú paritásos dualismust szűzölő föl által, nullificáltatnék.

Az alkotmányos magyar király e két eshetőség kizárására nézve teljes és minden kétségen felül álló bizonyosság.

A további eshetőségek, melyek szóba jöhetnek: az osztrák miniszterium elbocsátása, esetleg parlament főlösztatása, vagy pedig a Sennyei-Majláth combinatio megkísérése — minán a más kettő: a magyar szelsőből, avagy független szabadelvű párt kormányra jutása képtelenség. A szelsőből: közjogi meggyőződésének incompatibilitásánál fogva; a független szabadelvűek: mivel (a párt számarányait és „tehetségeit” nem is említve) az önálló magyar bank felállítására iránti engedély már Tiszától megtagadtatott. Marad tehát a másik két eshetőség.

A Sennyei-Majláth cabinet, hogy Bécsben nagyobb előzetességgel fogadtatnék, több barátra találma, mint Tiszáék, igen valószínű. Aligha azért, mivel — az „Ébredés” utolsóéltti száma — rn — jegyű cik-

A „KELET” TÁRCZÁJA.

A mostani nők.

(Farsangi levél a szerkesztőhöz.)

(Folytatás.)

És most azt kérde: ha semmi más körülményt nem veszünk is föl, mint a toilették rettenetes feszességét, tulerheltségét, a szabad mozgathatóság lehetetlenségét, azt kérde: lehet-e osodálni, ha csakhamar kifárad, lelankad a kedv és erő?

Ha a borzadalmas frizurától alányomott fő, melyről el lehetne mondani Salamonnal: hogy „hasznos a Dávid tornyához, mely építetett fegyveres háznak,” — a mieder-től fulladozó kebel, az apró cipők által présbe csavarított lábak, csakhamar epedő vágyat éreznek a pihenés, a kibontakozás után?

Mert szent igaz, barátom, hogy ha régen szokás volt egy-egy ruhát ilyenformán dicserni meg: „ugy áll, mintha rá vol na szabva” — ma bátrán szólhatunk eképen: „ugy rá van szabva, hogy alig áll bele!”

S indul-e meg valami jótékony áramlat ezzel szemben, a női körökben? Dehogy indul!

Ellenkezőleg, mintha csak végkép kikölkent volna a női ész a józan gondolkodás ösvényéről; nincs a divatnak oly örök képtelensége, mi előtti egész elragadtatással ajtót és szívet ne tártanak.

Valóban érdekes, szomoruan, boszantólag, kacagtatólag érdekes volna: ha vagy egy szel-

kének azon ígérete szerint, „ők” magyar érdekben „többet ki tudnának vinni, mint a Tisza-kormány”, hanem épen az ellenkező oknál fogva. Ez azonban, természetesen, csak hozzávetés, miután e kérdés iránti nézeteikre nézve a conservativok akár tíz külön bank alapjául szolgálható hallgatás-aranynyal rendelkeznek.

Ha azonban a Sennyei-Majláth, meg az Auersperg-kormány leendő kiegyezésének reménye alapján e kabinet csakugyan létrejöne — bizonyos nehézségek azonnal előtérbe lépnek. Először az, hogy ezzel egyidejűleg a külügyi kormány vezetésében is változásnak kellene bekövetkezni. Andrassy multja, elvei bizonyossá teszik, hogy ő a conservativ Sennyeivel, mint miniszterelnökkel, tárczáját meg nem tartaná, meg nem tarthatná. A külügyek vezetése nem nullificálthatja célzatait, intézkedéseit a belügyi kormányzat által. Sennyei kormányra lépte tehát egyjelentőségű volna a monarchia keleti politikájának fordulataival. (A muszka-szövetség felé-e, az a jövő titka.)

A nehézségek második momentumában rejlik, hogy az Auersperg-kormányval való kiegyezés, mint látszik, attól függ, ha hajlandó-e a magyar kormány és parlament az 1867-diki szerződések javításos dualismust elejteni, avagy azon rést töretven, elejtését előkészíteni? E tekintetben hivatkozhatunk épen Sennyei báró közlelbi nyilatkozatára, melyet Tisza Kálmánnak egy bankügyi nyilatkozatára adott válasza alkalmával, s melyben a magyar törvényszerű jogokat szintén hangsúlyozta s hivatkozhatunk arra a tényre, hogy Sennyei báró 1867. óta folyton a kiegyezési alapon foglalt állást. De különben is, a magyar alkotmányokra meg esküdött magyar király e tekintetben minden aggodalomnak elejét veszi.

A harmadik nehézség — s ez bizonyval nem a legesekélyebb közül való — a leendő kormány helyzete a magyar parlamenttel szemben. A mai képviselőház a Tisza által javasolt módzatoknál kevesebbet bizonyval elfogadni nem fog s így a kabinet kinevezetése után azonnal az országgyűlés fölézlatásának kell következnie — minden kilátás nélkül azonban arra hogy egy conservativ és egy engedékenyebb kormány Magyarországon többséget tudjon magának szerezni. Ez teljes lehetetlenség s így már csak ez egy okon is: az alkotmányosság zsakutczája előtt állunk. Sőt több, mint valószínű, hogy egy új választás inkább a szelsőből, hogysém a conservativ párt szaporodását idézné elő.

Azt hisszük, mind-e nehézségek egyen-

lendűs toll vállalkoznék a női toilették egyetemes történelmének megírására.

Minő impozáns szegénységi bizonyítvány lenne ez emberiségnek — különösen egyik felére nézve.

Leírni: hogy az idők folyamában mint csuszott a ruha a nőn, alább és alább, kezdődve először a nyaknál — sőt a Stuart gallérok idejében az arcznak egy részét is eltödvé — s végződve a bokánál, mig eljutott ahoz a stádiumhoz, melyben kezdődik a kebelnél s végződik négy vagy öt méternyire — bokánál.

Igen, barátom! A nő, ez a szépséges, csapongó ragyogni vágyó teremtmény, bizonyos tekintetben mind inkább és inkább fejlik ki az öltöny burkaiból, mint a pillangó a gubóból. Imént alig látszott ki még a feje s már-már attól lehet tartani: hogy egyszer csak — a divatparancs szavára — egészen kiröptül.

Az lesz ám még az aranykor!

És végre is, ez még mind csak külsőség.

De figyelj meg csak egy modern bál szellemét, azaz, a mi azt helyettesíti. Hallgasd végig azt a szellentelen s mégis frívól társalgást, azokat a betanult, émelgő frázisokat, azt a tagadását mindannak, a mi magas, mély, eszményi!

És aztán mondd meg: nem a nőt kell-e felelősségre vonni ezért a társadalmi kalamitáért? A nő, ki divat-örjőségével kizárta termeiből mindazt: a mi egyszerű, természetes, őszinte s bevette mindazt, a mi tündöklő, ámitó, csalékonyság és hazug?

Oh, ha eszünkbe jutnak a hagyományok, krónikák örökre letűnt kedves alakjai! Ha elme rengünk egy-egy társas mulatság képén, a „régii idők”-ből.

kint is annyival inkább együttvére eléggé demonstrálják a válság ez irányban való megoldásának lehetetlenségét.

Ha azonban két eshetőség közül az egyik lehetetlennek bizonyul: a másikkal kell kísérletet tenni. A természetes ratió tehát nem a magyar, hanem az osztrák (pár hó előtt amagy is megbukott) miniszterium elbocsátását indicálja.

A keleti kérdés.

A konstantinápolyi válság.

A nagyvezir bukását a hivatalos communique összeesküvéssel indokolja, mit csak annyiban tartunk valónak, hogy tényleg azt hitették el a szultánnal a celszövők. Décazes herceg, ki tegnapielőtt reggel a francia minisztertanácsnak jelentést tett a keleti kérdés állásáról, kinyilatkoztatta, hogy azon hírek, melyek szerint Midhát pasa a szultán elleni összeesküvés miatt bukkott meg, éppen nincsenek összhangban azon értesítésekkel, melyeket ő Konstantinápolyból kapott; sőt ellenkezőleg azt véli mondhatni, hogy az orosz befolyásnak sikerült Midhát pasát megbuktatni s Edhem pasát tétetni utódjául, ki inkább az ö-törökök irányához tartozik.

A béketárgyalások

Az új török kormány ragaszkodik a Szerbiával már között békefeltételekhez: Belgrádból ugyanis azt jelentik, hogy Pertef effendi, a porta Belgrádba küldött biztosa tegnap ugyan kijelentette Milának, hogy egyelőre nem bocsátkozhatik tárgyalásba, mert a Midhattól kapott utasítások a kormányváltozás folytán megsemmisültek. De ma már azt az értesítést kapta Pertef effendi Konstantinápolyból, hogy a porta az új utasításokat az előbbi békefeltételek alapján fogja neki megküldeni.

A tárgyalások megkönnyítése céljából azonban — jelenti egy konstantinápolyi távirat — a porta hajlandó teljesen lemondani a Szerbia részéről füzendő és hátralékban maradt 400,000 franknyi tributumról.

A „Times” Belgrádból, febr. 4-ikéről a következő furesa táviratot kapja: „Ha március 1-ig a béke meg nem kötötték, a törökök Kragujeváczba szándékoznak vonulni, s ott nemzetgyűlést hívni egybe, mely a mostani kormány helyébe utat tenne. Ha ez keresztülvitetnék, és Karagor-gyevics herceg a trónra jutna, akkor Ausztria erősen támogatná ezt a trónváltást. Sok szerb van, a ki ezt nem ellenzék.”

A török dunai hadsereg.

A török dunai hadseregnek nagy előnyére szolgál, hogy a Duna az egész télen át be nem fagyott. Achmed Ejub pasa fel is használta ezt

Oh, ha zemeink elé varázsoljuk a 16—17 év minden bájaiban tündöklő leánykát, gyönyörű tagjain elömlő egyszerű fehér ruhában, derekán átfonva egy rózsaszínű vagy kék szalaggal; füzöválltól szűz keblén s gazdag, valódi fürtei közt egy-egy szál természetes virággal, az ártaian öröm boldog mosolyával ajkain, a romlatlan ifju lélek, a tűz, a jószág sugaraival szép szemében, istentől is áldott, gonoszoktól is tisztelt szűzies szeméremmel egész valóján!

Ha zemeink elé varázsoljuk a mentés, kalpagos, sarkantus dölözeg fiatalokat, az erő és önértet, a hév és lelkesültség ez alakjait.

Ha nézzük a fehér haju, piros arcu, jószágos tekintetű matrónákat, az öreg-ifju öreg urakat, a mint kedvteliséssel nézik a fiatalok örömet s mikor az összevert sarkantyuk elkezdének acompagnirozni a csárdás-nótának, szívük megtelik édes emlékezettel s csöndes borongással sultogják egymásnak: „Mikor még mi is fiatalok voltunk!”

És ha e ragyogó ábrándok után a jelenkor mulatságainak látképére fordítjuk zemeinket, bezeg megértjük akkor, hogy mi rejlik e szavakban:

„Romlásnak indult hajdan erős magyar!”

Igen, romlásnak indultunk és hidd el, hogy ebben legnagyobb része van a divatnak és így a nőknek.

Mert hisz nem látod-e, mint aggatják magokra a nők naponként, a divatos, drága rongyokban, a nemzeti vagyonosság utolsó foszlányait? Nem látod-e: mily örült buzgalommal igyekeznek felülmulni egymást a divat majmolásában? Nem látod-e: hogy a kevés vagyonnú, sőt vagyonatlan családok asszonyai és leányai, mintpipiskésnek utcán és termekben, szintoly fényes toilettékben, mint az arisztokrata-hölgyek?

a csapatok szállítására. ugy hogy most a két hadtest már véglegesen el van helyezve a dunai határnál. — Tulcsa-Ruscuk vonalon ennek háta mögött néhány mértföldnyire egy másik hadtest fog felálltatni. A harmadik csoportnak Sumla lesz székhelye a Balkán tövében. Ezen mintegy 50 ezernyi reservehadtest március elsőjéig szerveztetik. A hadparancsnok befejezte szemléjét de a várakkal nincs megelégedve s a hadügyminiszteriumtól 10 ezer munkást kór, kik két hónapig új erődítések felállításával foglalkoznának. Az új török papirpénzt a lakosok nem akarják elfogadni. Még a ruscsuki kereskedők is vonakodnak azt elismerni, habár a hivatalnokok, katonák s ügynőkök csak kajmet kapnak. A bizalmatlanság főoka azon általában elterjedt hír, hogy Konstantinápolyban folyvást gyártják az új bankjegyeket s a jegyek mennyisége már régen túlhaladja a törvényes határt. A török lakosságot ezen viszonyok s a hadi sarczok kissé kezdik kiábrándítani s higgadtabbá tenni.

Gorcsakoff jegyzéke.

Gorcsakoff jegyzékére egy londoni hír szerint Anglia már válaszolt. Fentartja magának Anglia a cselekvés szabadságát és visszautasítja az Oroszországgal való további együtt működést. A válasz-jegyzék udvarias, de kimért hangon van szerkesztve. A „Pol. C.” nek Pétervárról azt írják a jegyzékre vonatkozólag, hogy Gorcsakoff herceg csak Ignatieff tábornok haza érkezése után akarta azt elküldeni. De minthogy a tábornok hazajötté nagyon sokáig elhúzódott, Gorcsakoff nem várta be őt. A czár moszkvai beszéde után Gorcsakoff herceg körjegyzékének más alakja és már tartalma nem lehetett. Megújítása a Moszkvában mondott császári szavaknak és folytatása a nov. 13-ki körjegyzéknek, melyben hangsúlyoztatik, hogy a czár a háboru elkerülésére minden lehető megteendő, de elhatározásától mindaddig elállani nem fog, mig a jognak és a humanitásnak egész Európá által elismert elvei teljes és erős garantiák által biztositott megvalósuásra nem találtak. A keleti kérdés most ujra a diplomatiai tárgyalások medrébe van terelve, de az eldöntés még a fegyverszünet lejártá előtt be fog következni. Mindent egybevére arról van szó, hogy a hármasszövetségén kívül álló többi hatalmak is hozzá járuljanak az értekezlet megállapodásainak végrehajtását czélzó rendszabályokhoz. A helyzet olyan, mint a berlini emlékirat idejében volt, mely szintén azon felhívással közöltetett a hatalmakkal, hogy járuljanak hozzá.

Az osztrák lapok a válságról.

A válságról azon kívül mit legujabbi távirataink jelentettek sem uj, ha csak nem újság az a hang melyen a bécsi lapok szollanak. Az of-

Hogy is mondja csak a költő:

„Főispánnét alispánné ezt esküdtné látja,
Papleánynak grőfleánnyról készül a kabátja,
Pestit majmol debreczeni, debreczenit turi,
— Nő férfiak, most kell ám még azt a földet turni!”

Igen ám, csak legyen mit turni!

(Folytatása következik.)

A KIS MAMA.

Francia elbeszélés.

Irta:

ESLYS CAROLY.

(Folytatás.)

X.

A törvényes irat.

Nem kísértjük meg leírni azon jelenetet, mi ezután következett, az egyik fél elképéddését, a másiknak örömet.

Gáspár ez utóbbihoz tartozott.

Mindent felede, kitörő örömmel ölelte át régi bajtársa nyakát.

Fájdalmas felkiáltással odázta el őt Rudolf magától.

— Te! épen te vagy a Krisztina férje.

— Hagydd el! — válaszolt élénken Gáspár — istennek hála, a tisztelendő ur még nem áldotta meg frigyünket és csakis az volna felbontatlan. Mi a másikat illeti . . . majd elmondjuk neked, hogyan történt a dolog, neveink különben még meg sem száradtak jól a polgári szerződés lapjain; Jerünk töröljük ki gyorsan.

Hirdetési díjak

Hatszor hasábozott garmond sor vagy annak tere 6 kr.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 36.) Haasenstein et Vogler (Wallischgasse 10.) Rud. Mosse Publicistische Bureau Budapest. Haasenstein és Vogler hirdetés közv. irodája. Weiss Mór hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest szervitátor 5. sz.

Nyitléri cikkek

garmond sora után 26 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hvá az előfizetések és hirdetések küldendők.

fiócosus „Fremdenblatt” azon reményét fejezi ki hogy a visszalépő Tisza Kálmán nem fogja megnehezíteni az utána következő kormány állását, s tehetségei folytán majd csakhamar ismét a kormányra kerül. E számításban csak az a hiba van, hogy a bécsi bank rendeleteinek végrehajtására magyar parlamentáris kormány nem közpélhető s a korona a minden ebből fáradozása sikertelen lesz. Hogy a bank s az ez által dominált osztrák kormánykörökben mily érzülettel viseltetnek, ezt mutatja a mai „N. Freie Presse,” mely a többi között így szól: „Az alkotmányos párt e kérdésben semmit sem fogadhat el és nem fog elfogadni, a mi Magyarországot paritásos jogi állásnak akár látszatát is felköltethet és pedig azért nem, mert a bank nem politikai intézmény. Az osztrák alkotmány párt a politikai paritást elfogadta és tisztelte, bármennyire neheze is esik az neki azon inferioritás folytán, melylyel Magyarország a közös terhekből részt visel. A politikai paritás a kötelezettségek egyenlőtlenségével még meggyeztetethet. Politikai szövetségeket igen különböző állású államok is kötnek, a jogok teljes egyenlősége mellett. A nagyobb hatalom önmagától működik. Így Ausztria és Magyarország politikai szövetsége is paritásos lehet, bár e viszonyban az a csodálatos, hogy a gyöngyös fél volt eddig a politikailag erősebb. De hogy a pénzügyi és gazdasági paritás a két, pénzügyileg és gazdaságilag oly annyira különböző állami szervezet között mesterséges uton, rendkívüli szervezései közegek által állítassék helyre: ez lehetetlen. A gazdaságilag oly alantas félnek a paritást megadni: ez annyit tesz, mint őt a följebb álló urává tenni. S ha e paritás csak látszat volna, mint ezt most Magyarországon állítják, Ausztria alávesse-e magát e látszatnak, hogy Magyarország azon elégtétellel bírjon, miszerint e látszattal dicsekedjék!”

Az összes bécsi sajtóban csak egy hang szóla fel a magyar kormány követelése mellett, a „Tagesspiegel,” mely a következőket írja: „A német roge megemlékezik azon okos és előre látó lánykáról, ki sirva jöven ki a faskamarából, midőn ismerősei megkérdezték bánatának okát, így felelt: A kamarában láttam füzni egy baltát; elgondoltam magamban, hogy ha most férjemhez azután egy kis fiam volna, s ezt a kis fiut a kamrába küldtem volna, s a balta véletlenül leesett és a fiut agyonütötte volna, — mily nagy szerencsétlenség volna ez.

Nagya becsüljük a mi bankférfiaink eszélyét és óvatosságát; e tekintetben azonban még nem viték azon tökélyre, melyet a masebeli leány tanusított.

Azt fogják nekünk mondani, hogy ha a magyarok maguk is meg kell, hogy győződve legyenek arról, hogy a nemzeti bank közgyűlésében nem fognak képesek lenni többséget teremteni: miért követnek mégis oly magatartást,

E szavak után Gáspár sietve rohant az iskolához felé.

Az iskolamester s a közeli város polgármestere ott voltak még.

Az ifju libegő kebellet adta elő a történeteket.

— Önök felfoghatják — szólt — még nem késő! Rudolf él, Rudolf visszatért, ő ismét a miénk. Visszahelyezem őt jogába, visszaadom neki mátkáját, feleségét.

— Fájdalom! — szólt határozottan a polgármester — ő most már a tiéd és semmi körülmény el nem választhat többé tőle. A szerződés törvényesen alá van írva.

A jelenlevőket remegés fogta el s néma borzadály futott végig a termen, melyet a tömeg egészen betöltött, körülfogta Rudolfot, kit Jeffs bátya örömittasan szorított karjai közé.

Gáspár meg kövülten állott. Azután hirtelen megragadta a házassági szerződést mintha meg akarná azt semmisíteni tekintetével, merőn szegezte reá tűzben égő szemeit.

— Hogyan! — kiáltott fel hevesen — csak egyedül azért, mert e két név ide van mászva a papir alája.

Egyszerre megállt, szája félig nyitva maradt, szemei különös fényben ragyogtak.

— Nem! nem! én nem vagyok örült! . . . Nézzétek, olvassátok ti is Sturm Krisztina, Müller Rudolf! oh! oh! ide van írva.

Jeffs bátya lassan közeledett s az iratra pillantott.

— Istené a dicsőség elkövetett véttségemért — szólt végre s hangja remegett — lemondtam a régebbi szerződést, a nélkül, hogy a neveket megváltoztattam volna s a polgármester ur pedig ennek elolvasásakor elfeledte feltenni szemüvegét.

mintha reményük lehetne, hogy a szabad választásra utalt négy igazgatósági tag közül egyik vagy másik, vagy mind a négy magyar lehet. Miért nem elég gyakorlatiak és elfogulatlanok, hogy ezt mondanák: E négy szavazatból különben sem kapunk egyet sem, tehát beleegyezzünk abba, hogy az igazgatóság tizennégy tagja közül öt magyar és kilenc osztrák legyen.

A magyarok e tekintetben egy igen komoly érve hivatkoznak, hogy t. i. ha ezen választási mód elfogadtatik, akkor a közös államrendszer alapelveit, a paritást, feladják; államjogukon rést engednek törni s annak ellenségeit felbátorítják arra, hogy a magyar közjog más alapelvei ellen is sikra szálljanak. Ki ne tudná, hogy a közjogi és parlamentáris életben a praecedensnek igen vezedelmesek. A magyarok az áltatuk véletl aláspont által a paritást legalis úton akarják biztosítani legalább elvben, az elv becsülete érdekében.

Nincs ugyan kilátásuk arra, hogy a legközelebbi tíz évben 30—60 milliót fordíthassanak arra, hogy a négy igazgatósági szavazat közül néhányat a maguk részére megszerezzenek; de legalább megnyugvással gondolkozhatnak ekép: lehetséges, hogy a mi embereink közül nem öt, hanem hat oly kitűnő pénzügyi tekintély fog megjelenni a közgyűlésben, hogy a közgyűlés mind a hatot meg akarja választani. Miért előre ennek lehetőségét elzárni? Miért mondja a törvény a közgyűlésnek: Nem, neked nem szabad e hatodik jeles férfit megválasztani, hanem helyébe kell ültetned egy becsületes harisnyagyárost, ki osztrák állampolgár.

Ha tehát Magyarország nem akar tulmenni a közvetítő javaslaton, ezt azért teszi, mert nem akarja feladni, nem lehet és nem szabad feladnia közjogi életelvét. De megvédve elvileg ezen elvet és annak becsületét, Magyarország belemegy az abba, ha választás útján a tulajnyomó előny Ausztriának jut. Magyarország sértetlenül megőrizte palladiumát s elfogadja a tényeket, a mint azok fejlődni fognak. Többet nem tehet. Az ő hűségét a monarchicus kapocs iránt bebizonyította az által, hogy a bankügyet a közszéss alapján akarja megővni s ez által az anyagi érdekek ugyanazonosságnak erős kötelékével fonja körül a monarchiát. A Tisza-kormány Magyarország és a monarchia irányában egyaránt lelkiismeretesen teljesítette kötelezettségét.

Leleplezések Ignatieffről.

Ignatieff működéséről Midhat pasa kormánya több közleményt bocsátott nyilvánosságra. A leleplezések többnyire 1871 és 1872-ből erednek részben, azonban még ma is bírnak érdekekkel.

A leleplezések első része Ignatieffnek Novikoffhoz Bécsbe írt leveleit, továbbá a skutari, fura, rajevói, mosztári, ragusai, belgrádi, szalonoki, sime, orosz consuloknak a bécsi panszláv egyesülethez küldött leveleit tartalmazza. Ez utóbbi levelek meglepő világosságban tünnek föl azt a hálót, mely ugynevezett konsulokból, ügynökökből, agitatorokból, emissariusokból Törökország fölött ki van terjesztve, melynek csomói a Novikoff aegise által álló bécsi panszláv komité központjában futnak össze. E bécsi komité működésére érdekesek a moszkvai egyesület működésére vonatkozó adatok. Ez egyesület hivatalos kimutatásai szerint az 1872-ik év második harmadában 66.666 rubel kormánysegély van a bevételek közt, van

— Érvénytelen az egész — kiáltott több hang, köztük természetesen a Gáspár is.
— Vizsgálat alá vesszük — válaszolt a polgármester — s majd meglátjuk, hogy lesz.

XI.

Kinek-kinek a magáé.

Még eddig senkinek sem jutott eszébe tudakozni a Rudolf hirteleni megjelenésének rejtélye felől. Ime annak magyarázata.

Az ulánusok ott maradván az osztrák határszálon, hogy eltemessék az elesetteket, egyik közüllök eladta a Rudolf holttestét egy tábori orvosnak, tanulmányozás végett. Midőn ez fejsebét kezdte vizsgálni, halvány életlét vett észre rajta. Hónapok teltek el, míg biztos lehetett életben maradásá felől. Azután meg tisztá öntudatát, ép elméjét kellett visszanyernie a betegnek, erre csaknem egy év kívánatott. Midőn a felgyógyult sebesült vissza akart térni honába, megmentője nem bocsátotta. A fáradság, a felindulás, igaztatlanság ártalmára lehettek még. Ekkor Rudolf levelet írt haza. Nem jött semmi válasz. Újból irt; hasztalan. Levelei megrekedtek a régebbi Rozenwald postaállomásán. Valamennyi kézhez kapta ott áthaladtában.

A Krisztina és Mina őszinte nyilatkozatai, a Gáspár nemes magaviselete, csakhamar kitörték Rudolf lelkeiből a visszaérkezés első keserű benyomását. Most még előbb be kelle bizonyítani a halotti jelentés érvénytelenségét s az efféle dolog nem megy nálunk oly gyorsan, sok formáságot kíván. Csak ősz beálltával vehette nőül Rudolf Krisztinát.

Gáspár volt a vőfély. Ritkán láthatni ennél boldogabb, elégtelbbs násznépét és vőfélyt.

— És én, ki azt hittem, hogy fiam oly igen szereti azt a lányt! jegyző meg feleségének Jakab. Mennyire csalódik néha az ember.

13.000 rubel 65 állandó ügynök számára Ausztria és Törökország szláv tartományaiban, továbbá külön kiadások olyan emissariusok számára, kik Bolgárországba, Galiczia, Csehországba és „magyar Oroszországba” küldettek.

Figyelmet érdemel Ignatieffnek egy az egyiptomi khedivéhez intézett levele, melyben ezt imígyen biztatja: „Fegyverezze föl magát, tegyen meg minden előkészületet egy hosszú hadjáratra, kössön védelmi és támadó szövetséget Görögországgal, Szerbiával, Romániával, (melyeknél önt kétségkívül támogatni fogjuk.) s folytassa a souverain udvar rendszabályait lépésről lépésre megtámadni.”

Egy Novikoffhoz intézett 1871. márc. 4-én kelt levélben örömet fejezi ki Ignatieff a ragusai orosz konsul és a montenegrói fejedelem közti jó viszonyokról. „Barátaink végre be fogják látni Pétervárt, hogy mily fontos ránk nézve Nikita fejedelem közelében tehetőség hivatalnokot tartani. Novikoffnak Khalil bejlel az akkori bécsi török követtel való rossz viszonyairól szólva, elmondja Ignatieff, hogy ő Khalil már rég óta, mint az oroszok leghatározottabb ellenségét ismeri, s egyáltalában nem csodálkozik azon, ha e férfiú Bécsbe érkezése után azonnal meghódította gr. Beustnak barátságát, ki elismert ellensége a szlaviszmusnak s intriguáira tevékeny segítő tájár Khalil bejlen.

Ignatieff további leveleiben a bolgárok és görögök közti vallásos villongásokat és jobbára napi érdekű kormány ügyeket tárgyal. Az előbbiekre vonatkozólag nagy ellenszenvet tanúsít a phanarioták törekvései iránt, s jelenti, hogy összes ügynökeit utasítja, miként a görök iskolától vonják meg az eddig azoknak adott segélyezést. Ez majd észre téríti a görögöket. Ha ez nem használ, ugymond, akkor az ő régi tervét kell fogantatni, t. i. a görög patriarchatus bessarabiai birtokait sequestrum alá venni. — Ez később be is következett, azonban a várt hatásnak éppen ellenkező eredménye lett; a görögök t. i. még inkább elköszeredtek az oroszok ellen.

A Ghyeczek Erdély történetében.

Különös tekintettel a kormányzói intézményre. (A k. b. Elektől. Az akadémia kiadása. Ár 40 kr.)

A nagy szorgalmu történeti buvár, Jakab Elek e műve az által nyer különös érdeket, hogy összehasonlíttja ebben a magyar és az erdélyi kormányzói intézményt. A Ghyeczek közül (kiket író hibásan nevez „Géczy-nek”) Ferencz, Péter, András és János tünnek ki Erdély történetében. Ghyecz Jánost az 1585-diki medgyesi országgyűlés választotta meg a kiskoru Báthory Zeigmond gondviselőjévé, illetőleg kormányzóvá s Báthory István lengyel király és erdélyi fejedelem őt e tisztében ünnepélyesen megerősíté és „utasítással” látta el.

Ezek előrebocsátása után, hallgassuk meg Jakab Eleknek nagyérdékű s a magyar és erdélyi kormányzói tiszt összehasonlításáról szóló megjegyzéseit:

Szilágyi Mihály szintén öt évre választott, s mivel Mátyás, az ujjonnan választott király igen ifjú — csak 15 éves — volt, a kormányzás személyes vitelével ő bízott meg. Ő nem kért utasítást, mint a nagylelkű Hunyadi, a ki ezt azért kérte: „hogy tiszte folytatásában legyen mihez tartása magát, hazafi társai kívánságát mindenben teljesítse s ne tegyen olyat, a mi akaratjával ellentézik.” De az ország fő-

— Hej, hej, biz úgy — felelt mosolyogva Gertrud — de több felvilágosítást nem akart adni.

Arra nem figyelt senki, hogy mily gyakran látogatta meg ezentul Minát és hogy ez is szívesen mulatott társaságában.

Az elzászi ifjú lányka egészségi állapota semmi aggodalomra nem adott már többé okot. Arczorszási s a vidám mosoly ajkaira újra visszatért. Egész alakján üdőség és báj párosultak. Nagyobb nővérenél is szebb leendő rövid idő.

Hanem a Gáspár jelleme egészen megváltozott, Heves fellebbanásai, indulatos kitérősei elmaradtak. Nem lelte helyét s minduntalan a magányt kereste. Tél beálltával így szólt szülőihez:

— Szeretnék egy kis útát tenni. Hadseregbeli egyik pajtásom Schweizbach főfelügyelő egy felfinomított-gyárban. Engedjétek oda mennem pár hónapra, hadd szemléljem meg mint foly ott a munka. A mi gyáripárunknak sem fognak kárára válni tapasztalataim majd, ha hazajövök.

— De hát beteg vagy? — kérdé tőle atyja; minek érez hiányát itt nálunk?

— Nincs semmi bajom, — felelt Gáspár — csak oly buskomolyság vesz néha erőm rajtam, melytől nem tudok szabadulni.

— Tudnék én arra gyógyszer találni, — szólt mosolyogva az anya. Csak menj fiam, utaz el, jóvá tavaszidő, igérem, visszaadom én neked ez előtti vigkedélyedet.

— Mit beszélsz, ez az asszony itt összevissza? — ujjabb titkolódzások, rejtélyek? — kiáltott fel férje.

A fiu is kérdő tekintetet vetett anyjára.

Ez megfogta fejét Gáspárnak mindkét kezével s kényszeríté őt, hogy kinyézzen az ablakon.

— Nézzd csak — mondá.

rendeit oly föltételeket kötöttek a választáshoz, miket a kormányzó a király nevében elfogadott s az is jóváhagyott, de a mik megtartása rövid időn lehetetlennek bizonyult be. A törvénybe föl vannak véve e föltételek, de nincs az esküforma és utasítás, a minthogy Szilágyi kormányzása az ifjú király nagy tetteire és erőlyes uralkodása által föltételekessé is vált.

A Ghyecz és Hunyadi kormányzósága oklevélnél összehasonlításából első tekintetre kitűnik a magyar királyságban és erdélyi fejedelemségben egy század időközrel életben volt intézmény alapelveiben való közszéss, valamint a közötti különbségek is. Közös vonások: a kormányzó jognak kiskorusági tartama, a kormányzó tekintetében amott a királylyal, itt a fejedellel egyenlősége kimondása, a 32 ülés hely adományozhatási jog, hatalmuknak minden honpolgár és hatóság alárendelése s föltétlen engedelmeskedési kötelezettség, a királyi és fejedelmi birtokok, közjövödelmek kezökre bízása, a törvényhozó, végrehajtó és bírói hatalom körében teljesen szabadságadás s a mellőlük adott tanácsossal belátásuk szerinti kormányzat.

A különbségek főbbjei: hogy Hunyadi utasítását az ország főrendei adták, Ghyeczt a király, Hunyadi maga kérte, Ghyecz tisztevel egy szerre kapta, Hunyadi maga személyesen saját aláírása és pecsétével, vagy határozott esetek az ország főrendei vel együtt gyakorolta a király felségi jogait: adományozás, pénzverés, katonaság és adókövetés, Ghyecz a fejedelem személyese, neki nem volt pecsétje, a kiadványokra nem a maga, de a fejedelem nevével írta alá, annak pecsétjét nyomatta rá, országgyűlést annak nevében hívott össze, a törvényeket annak neve aláírásával s pecsétével erősítette meg, pénzét is az ő nevével veretett, szóval: a fejedelmi jogokat gyámoltja, illetőleg a lengyel király és erdélyi valódi fejedelem nevében gyakorolta; a Hunyadi korabeli királyi adománylét és utasítás habár megcsontkiva is, de törvénykönyvbe van ígátva, tehát formailag is alkotmányos, a Ghyecz e nincs, s épen ezért, bár az erdélyi rendek elfogadták, e jelleggel minden kételyt kizárólag nem bír. Végre lényeges különbséget tanúsít az az időnek nagy elöhaladását, a kor vallásos szellemének feltűnő átalakulását mutatja a két esküforma, mely egyszerűen a magyar királyi és erdélyi fejedelmi udvar szellemébe is mélyen enged bele pillantanunk.

A Szilágyi Mihály kormányzóságában a néven, a király kiskoruságán és öt éves tartamu választáson kívül oly elem nincs, a mi az erdélyi kormányzói intézményre befolyással lehetett volna.

A mondottak alapján nézetem az, hogy a Báthory István által önhatalmílag kezdeményezett, de az erdélyi rendek elfogadása által törvényszerűvé vált és Erdélybe is a fejedelmek kiskorusága idejére bevitt és meghonosított kormányzói intézmény mintaképe a magyarországi alkotmányos kormányzóság volt.

P. N.

Felelet „a bukaresti szemle” írójának.

A „Kelet” 1877-évi 25-ik számában „bukaresti szemle” cím alatt egy közlemény jelent meg, melynek írója saját személyemmel látta jó-

nak foglalkozni s egyszerűen „haza” köteleseinek tartotta az erdélyi ref. püspök és állandó igazgató tanács figyelmét felhívni” ellenem, ki mint ref. főgondnok egy felekezet nélküli magyar

Mina szembe jött az uton a ház felé. Az ősz enyhe napsugár fényyrel vonta körül kedves alakját. Könnyed léptekkel haladt előre, egy dalt dudolva menetközben. Kedves, bájos jelenség volt.

— Hat hó multával — szólt újból Gertrud — betölti a tizenhat évet. Egy második Krisztina válik belőle s észben, szívjószágban tán még felül is mulja őt. — Menj fiam, de reményyvel szivedben. Megörzöm őt számadra.

— Lelkemre mondom I — kiáltott fel a bíró — mégis csak úgy lesz az mindig, hogy az asszonyoknak van énomabb érzékek s több eszköz!

A mult nyáron néhány hetet Gevardmerben töltöttem, mely nyaralóhelyet, közbe legyen mondva, mindenkinek ajánlhatom, mint igen kellemest.

Valami elragadóbbat gondolni sem lehet, mint az én elzászi telepet, folyton munkában levő kohóival, melyeknek magasra felnyúló kéményei oly szépen eregetik füstoszlopaikat égfelé a fenyves mélyéből; vidám külsejű apró házaival, hol csinosság, rend és jóllet uralkodnak. Kivándoroltaink mind részt vesznek a Knabstättérek nyereségében és derék lelkipásztoruknak nagyon is igaza volt, midőn az igéretföldről beszélt hívei előtt. Minden család megkapta a maga részét kis kerttel együtt, melyet örömmel mivelnek s melyeknek dús pompában diszolgó virág-ágyai igazolják a telep elnevezését „Rosenwald: Rózsakerdő.”

Jelen voltam azon nyáron, a Gáspár és Mina lakadalmi ünnepélyén. E történetet pedig Jeffs bátya beszélte el nekem.

oskola felállítására merre buzditani a bukaresti magyarságot.

Sajnálom, hogy a szemle írója elhallgatta nevét s így nem tudom kihez van szerencsém; mert akkor személyesen adhattam volna felvilágosítást, ez ügyről. Pedig ősmert engemet, mert azt is tudja, hogy lakatosmester vagyok! Igen, az vagyok s ezen állásommal tökéletesen megelégedtem; s nem tartok magamra nézve lealázónak egy fővárosi lakosságot s biztosítom, ön állásával se cserél-ném fel.

De hagyjuk ezt! Lássuk ama felekezet nélküli magyarországi, szőljünk rolla valamit nehogy szemle író ur „hazafias kötelese” kimondattassa reám a kárhözta-ó ítéletet. Hogy a magyar társulat közgyűlésén tartott megnyitó beszédemben hangsúlyoztam egy felekezet nélküli magyar iskolának létesítését: az való, de már azt csak nem hallhatta a tisztelt szemle írója, hogy saját felekezeti magyar iskolának eltörölését avagy felszámolását említettem volna? Isten mentsen! sőt annak örvendnék ha nem egy, hanem legalább a város öt részében tudnánk mindenütt egy iskolát felállítani, mert magyar gyerek mindenik részben van.

Nagyon jól tudja tisztelt szemle író ur, hogy a bukaresti ref. egyháznak ma is van lelkesze még pedig olyan, ki közszeretében részesül s papi hivatalának teljesen megfelel. Ő a magyar olvasó körnek is tagja s ott felolvasásokban, szavallatokban részt vesz; s higgye meg olyan egyének ősmerelemmel, hogy ha egyházat látna fenyegetve bizonytalannal nem lenne télen nézője az eseményeknek!

Hogy a felekezet nélküli magyar iskolának felállítását nem légből kapott frázis, avagy csak saját egyéni törekvésem, a következőkkel bizonyítom.

A magyar társulat alapszabályaiban ki van mondva, hogy az egylet begyűlendő pénz feleslegét egy felekezet nélküli magyar iskolára fordítja; e mellett e célra egyik társulól alapítvány is tevődött s kivüle mi is többen köteleztük magunkat, hogy az oskola létrejötte alkalmával 3-om évig bizonyos összeget fogunk fizetni. S már ezek után kárhözta-ó fáradozásomat? Kíváncsok továbbá a felekezet nélküli magyar oskola azórtis, mert sajnos I de igaz, hogy itt Bukarestben is találhatunk oly magyar embereket, kik a vallás és felekezet iránt való gyűlölettel elkapatva csak azért nem küldik gyermekeiket magyar iskolába, mivel az jelenleg a reform. egyházhoz tartozik s annak udvarán van építve.

Nem tudom, van-e tudomása a szemle író urnak arról, hogy iskolánk javára febr. 3-án tartottunk egy táncvizigalmat s voltak és vannak oly magyar emberek (katholicusok) kik úgy nyilatkoztak „inkább törjön el a lábom mint se református bába menjek! sőt a legtekintélyesebb egyén is hitelen forrás szerint így kiáltott fel, „bárhová megyek inkább, de református bába nem!”

S kérdem: haszonlaton munka-e az ilyen magyaroknak és gyermekeiknek magyarságát, — ha lehetséges — megtartani?

Még csak az ön által követelt decretumról kívánok említést tenni. Illetékes helyen lépéseket tettünk ez iránt s kielégítő választ nyertünk s biztosítom úgy ön, mint a magyar nemzetet, hogy az ön figyelmeztetése nélkül is, iskolánk csak azután fog megnyitni, ha ugyan megnyitni, midőn a decretum kezeink között leendő.

Ennyit kívántam felelni a tisztelt olvasó közönségnek, s a „bukaresti szemle” írójának feljajdulására.

Bukarest, febr. 5-én 1877.

S z a b ó l b e r t.

A törvényhatóságokból.

Kiskülföldi megye rendkívüli közgyűlése.

Nem elég, hogy izgalomban tart a bank- és vámkérdés, aggodalmakat kelt egy lehetőségek, nem elég, hogy az általános pénztelenség közepette, mint lidérczönyomás nehezül mindenkire a fölemelt adók behajtásáért állandósított advőgrehajtási eljárás, de ennyi baj és gond mellett felmerülnek még esetek, melyek az önkormányzati jogokért való küzdelmet provokálják, hogy növeljék ezek is az elkeseredést, mint ha nem volna ezeken kívül is az elég nagy.

Igen, e hó 3-kán a főispán vezetése alatt tartott rendkívüli közgyűlés oly küzdelemre adott anyagot, de térvünk az ülés folyamának rövid előadására.

Az ülés megnyitása után előzetesen egy pár keblü ügyről tett rövid jelentést az alispán és adott feleletet a már megszokott és egy gyűlésen is el nem maradható interpellációra, melyek tudomásul vételvény, tanácskozással alá tüzett az azon egyedül tárgy, melyért a gyűlés tulajdonképpen egybehívott, s mely röviden abban „terjesztett” elő, hogy a közlekedési miniszter közvetlen a főispánhoz intézett íratával megrendelte, hogy a dícsőszentmárton-medgyes-radnóti hadászati út, a legrovidebb idő, talán hat hét alatt oly módon építtessék ki a megyei közmunka erővel, hogy azon a legnehezebb járművek is (ágyuk) akadály nélkül közlekedhessenek.

A miniszter ezen rendelete a gyűlésnek nem volt bemutatható ugyan, de tartalma, miután a főispán által terjesztett elő, semmi kétség alá nem eshetett, ez ügyre vonatkozólag az állandó válszámny egy pár tagja az ülést megelőzőleg azon véleményre állította meg, hogy tekintve a rendkívüli körülményeket, az összes közmunkaerő

fordítottassék ez ut kiépítésére és ha az elegendő nem volna, állami segélyvel fejeztessék be és a megállított vélemény határozattá való emelés véget a tárgy kitűzése után elő is adottot és ezzel kezdetét vette a vita.

Az önkormányzati jogok maradványához féltékenyen ragaszkodók, az egész eljárást sérelmesnek és a pozitív törvénnyel ellenkezésben levőnek találták, elmondták ugyanis hogy a kormány, ha a megye áldozatkészességét a rendkívüli körülmények miatt, szükségesnek látta igénybe venni, közvetlen a megyéhez kellett volna intézni felhívását, mert a megye csak oly kormányrendeleteknek bocsátkozik tárgyalásába, melyek közvetlen hozzá intézettek; elmondták, hogy a kormány a megyei közmunkaerő fölött önkényűleg nem rendelkezhezetik, következéské a főispánhoz intézett rendelete az önkormányzati jogokba ütközik, melyet hallgatással már azon szempontból sem lehet elnézni, mivel általa egy jogközkeztató praecedens lenne megállítva, felhozták, hogy míg az alkotmányos kormányzási forma fenn áll, a kormány rendeleti uton bármi nehező körülmények is álljanak be, a népre külön terheket nem róhat, olyaknak felhajtását el nem rendelheti; ezeknél fogva az autonomisták a felvetett kérdést tárgyalás alapjául elfogadhatónak sem találták, s kimondatni kívánták, hogy miután az 1877-ik évre a közmunka előirányzat, a megye érdekeinek megfelelőleg már meg lett állítva, annak megváltoztatásába nem bocsátkozhatnak.

Ezzel ellenkezőleg, voltak kik a kérdés alatti egy jogi oldalát nem érintve, egy stratégiai utnak a körülmények által kívánt gyors kiépítését nem kívánták függővé tenni, a törvényes formák megtartásától, s elfogadandónak véleményezték az áll. válszámny előterjesztését, csak-hogy nagyon felűnő volt, miszerint e nézetet pártolók történetesen az utszakas közlekedésben laknak s annak kiépítése által közvetlen érdekelték, voltak ismét mások, kik a hatalom támogatását ismerték feladatukul, míg egy kisebb rész, a törvényes joghoz való merev ragaszkodáshoz azon félelem miatt nem járult, mert kéz alatt el volt terjesztve, hogy akár elfogadják a bizottiság a javaslatot, akár nem, a megyei közmunka összes erő ez utszakasra fog felhasználtatni s ha a megye által meg nem ajánlatnók, a választott tisztviselők a végrehajtásra kezét nem nyújthatnának, a megyében egy provisorium létesíttetnék, ezek nézete jellemzi alkotmányos törvényeinknek megbízhatóságát — nem sikerülvén tehát az egy érteleme jutás e kérdés szavazat alá bocsátatott.

A szavazáskor kitűnt, hogy a 202 igazolt bizottsági tag közül a fontos kérdés tárgyalásával jelen volt a megyei tisztviselőkn kívül összesen 24 bizottsági tag, ezek közül felállással szavazott az összes munkaerőnek ez utzakra való fordítására 15 bizottsági tag, ötre maradtott 9. Voltak kik megjegyezték, hogy a 15 szavazó közül 10 közvetlenül érdekelve van ez ut által, kettő épen nem fogta fel a kérdést s nem tudta mire szavaz; három pedig csak a hatalom támogatására adta szavazatát, de legyen bármiként, tény az, hogy tizenöt tag határozatilag mint többség kimondotta, hogy a megyei közmunka erő és a válszámnyekből befolyó 14,000 ftr a megye-dícsőszentmártoni stratégiai utra fordítandó és a megyének főérdekű közlekedési vonalain az 1877-ik év folyama alatt minden munka szünetelni fog.

A kérdés e szerint el lévén döntve, az ülést a jegyzőkönyv hitelesítése után a főispán befejeztnek nyilatkoztatta.

r. l.

Jogi rovat.

Semmitőszéki döntvények.

24056.876. sz. „Tekintve, hogy a perrend. 455. 456. §§-ai nyilván csak a telekkönyv teher lapján foglalt bejegyzésekre vonatkoznak;”

„tekintve továbbá, hogy a dézsmaváltás alá eső szőlő birtoknál a váltásg töke járulékaival együtt az 1868. 29. t. cz. 7. s 9. §§. szerint minden tekintetben az országos adó természetével bíró, s annak törvényes előnyeit élvező oly terhet képez, mely egészen külön módon nyilvántartandó és a telekkönyvben, mint nemcsak minden bebezlezett követelést megelőző, hanem a teljes kitűzéséig, a birtok változásokra való tekintet nélkül minden tulajdonos irányában teljesen fenálló — nem a teherlapra, hanem a birtok-lapra jegyzendő be, minek megfelelőleg annak törlése, ekkint a birtokváltásg mentessége ugyanazon törvény 12. s 15. §§. szerint csak az összes váltásg letörlesztése esetében rendelhetők el;”

a per. 455. 456. §§-ainak azon intézkedése, mely szerint a vörőre az elővártott ingatlan tulajdonjoga a vételár felosztási végzés szerint ki nem fizetendő követelések törlésevel is elrendelendő, s vörő az előbbi tulajdonjog semmi más terheléért nem felelős;”

„a szőlő dézsma váltásg s az 1871. évi 53. t. cz. 92. §. szerint hason elintézés alá eső maradvány földválság tökéjére, és járulékaire nem alkalmazható.” (Teljes tanácsülésből.)

20441.876. sz. A per indítás idejének meghatározásánál, — kereskedelmi ügyekben is a kereset beadása, s nem annak kézbesítése szolgálván irányadón, — a keres. törvény életbelépte előtt

Legkitünőbb szépítő-szerek.

Dr. BÉRINGUIER L. KORONA-SZESZE (A kölni víz quintessenciája.)

Dr. Borchardt orvost. NÖVENY-SZAPPANA.

Dr. BERINGUIER NÖVENYI HAJFESTŐSZERE.

Dr. LINDES tanár növényi rud-hajkenőse

Dr. Beringuier növénygyökér-olaja

Dr. Suin de Boutemard fogpasztyája

Balzsamos olajbogyó-szappan.

Dr. Hartung CHINAOLAJ

Dr. Hartung NÖVENY-HAJKENŐSE.

LEDER TESTVÉREK balzsamos halmányolaj-szappana.

RAYMOND és TÁRSA

Gummi és halhólyagból készült

Övszereket (Cottons)

MOLL Seidlitz-pora.

Csak akkor valódi,

WARNUNG

Franczia borszesz sóval.

Dorsch-halmáj-zsírolaj

Pagliano-szörp.

MOLL A., es. k. udvari szállító Bécsben, Tuchlauben 9 sz.

Szemüvegek, csipetők, lorgnettek

BOSCOVITZ látószerez Bécsből

Beyer M. és társa Bécsből

VÁSZON-ÉS FEHÉRNEMŰRAKTÁRA

és menyasszonyi kelengyék és fehérenemű nagytelepe.

Kolozsvárt, főter. TAUFERHÁZ, 8. sz. (KRASSOWSKY-telep helyén.)

Határozott árak:

Teljes MENYASSZONYI felszerelések 250-2000 frt-ig készen vannak.

könyv- és hangjegyekereskedésében Kolozsvárt

kaplato:

az idei farsangban Salamon János zenekara által

játszott közkedveltségű

Sérénade-Walzer

Ára 95 kr.

I. Franczia négyesek:

Fahrbach Fülöp ifj. Mignon négyes. Ára 60 kr.

Fahrbach Fülöp ifj. Hinüber-herüber négyes. Ára 60 kr.

Dufils. Herczegasszony-négyes. Ára 1 frt.

Kaulich, Trapezunt-négyes. Ára 54 kr.

Salamon, Ilona négyes Ára 50 kr.

Strauss Ed. Angot-négyes. Ára 60 kr.

II. Keringők:

Arditi, Csók-keringő. Ára 60 kr.

Fahrbach, Erinnerung an Jos. Strauss-keringő. Ára 80 kr.

Fahrbach, A Balaton tavn. Ára 80 kr.

Godfrey, Songes d'Amour. Ára 1 frt 20 kr.

Kaulich, Nach neuem Meass. Ára 80 kr.

Parlow, Coventgarden-Klänge. Ára 90 kr.

Strauss Ed. Deutsche Herzen. Ára 80 kr.

Strauss Ed. Denevér. Ára 90 kr.

Strauss Joh. Tausend und eine Nacht. Ára 80 kr.

III. Mazurka:

Baur, Die schwarzen Tasten. Ára 27 kr.

Fahrbach, Schwarze Äuglein. Ára 50 kr.

Mannsfeld, Die Zigeunerin. Ára 60 kr.

Strauss Ed. Herz und Welt. Ára 60 kr.

Fahrbach, Galambbugás Ára 50 kr.

Dufils, Angot. Ára 78 kr.

Roth, Centifolie. Ára 42 kr.

Mannsfeld, Heimliche Liebe. Ára 60 kr.

IV. Gyors-polka:

Fahrbach, Meter-Polka. Ára 50 kr.

Strauss Ed. Knall u. Fall Ára 60 kr.

Fahrbach, Nur Jöschchen. Ára 45 kr.

V. Franczia-polka:

D'Emont, Cri-Cri Polka. Ára 40 kr.

Fahrbach, Federleicht. Ára 50 kr.

Gungl, Giroflé-Girofla Polka. Ára 45 kr.

Rosenzweig, Kri-Kri Polka Ára 50 kr.

Schindler, Der Wenzel kommt. Ára 50 kr.

Strauss Joh. Denevér-Polka Ára 60 kr.

VI. Rezgő-polka:

Ruzsicska, Meine Minna. Ára 48 kr.

Ruzsicska, Ykalla. Ára 48 kr.

VII. Galopp:

Michaelis, Angot-Galop. Ára 60 kr.

Roth, Austin-Cancan. Ára 45 kr.

VIII. Indulók:

F. F. Török induló. Ára 60 kr.

Gungl, Angot-induló. Ára 48 kr.

Strauss J. Persa-induló. Ára 42 kr.

Suppé, Fatinitza-induló. Ára 60 kr.

Fahrbach, Trapezunti-induló. Ára 60 kr.

Reinprecht, Edelsheim Gyulai-induló. Ára 60 kr.

Strauss J. Egyptomi-induló. Ára 54 kr.

Zágonyi, Székelyföldi-induló. Ára 50 kr.

IV. Gyors-polka:

Fahrbach, Meter-Polka. Ára 50 kr.

Strauss Ed. Knall u. Fall Ára 60 kr.

Fahrbach, Nur Jöschchen. Ára 45 kr.

V. Franczia-polka:

D'Emont, Cri-Cri Polka. Ára 40 kr.

Fahrbach, Federleicht. Ára 50 kr.

Gungl, Giroflé-Girofla Polka. Ára 45 kr.

Rosenzweig, Kri-Kri Polka Ára 50 kr.

Schindler, Der Wenzel kommt. Ára 50 kr.

Strauss Joh. Denevér-Polka Ára 60 kr.

VI. Rezgő-polka:

Ruzsicska, Meine Minna. Ára 48 kr.

Ruzsicska, Ykalla. Ára 48 kr.

VII. Galopp:

Michaelis, Angot-Galop. Ára 60 kr.

Roth, Austin-Cancan. Ára 45 kr.

VIII. Indulók:

F. F. Török induló. Ára 60 kr.

Gungl, Angot-induló. Ára 48 kr.

Strauss J. Persa-induló. Ára 42 kr.

Suppé, Fatinitza-induló. Ára 60 kr.

Fahrbach, Trapezunti-induló. Ára 60 kr.

Reinprecht, Edelsheim Gyulai-induló. Ára 60 kr.

Strauss J. Egyptomi-induló. Ára 54 kr.

Zágonyi, Székelyföldi-induló. Ára 50 kr.

Ugyan csak Stein János könyvkereskedésében Kolozsvárt kapható:

A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszterium UTASÍTÁSAI

a polgári községek, a polgári községi iskolaszékek, az állami népoktatási tanintézetek gondnoksága számára az 1863. évi 38. és az 1876. évi 28. trv. czikkék végrehajtása tárgyában. Ára 60 kr.

Die Inseln des stillen Oceans.

Eine geographische Monographie von Prof. Dr. CARL E. MEINICKE. A két kötet ára 13 frt 65 kr.

Milton und seine Zeit.

Von Alfred Stern.

I. Theil. I. Buch: Vor dem Ausbruch der Revolution. 1608-1639. II. Buch: Während der Revolution 1640-1649. Ára 9 frt 60 kr.

La honte de l'Europe.

Par Émile de Girardin. Ára 90 kr.

Souvenirs et impressions d'une jeune aveugle-née publiés par P. A. Dufau. Ára 1 frt 80 kr.

L'amant de Cathérine.

Par A. de Najac. Ára 1 frt 80 kr.

ROBIN JOUETS

abenteuerliche Fahrten und Erlebnisse in den Urwäldern von Guyana und Brasilien. Csinos 24 képpel, köve 5 frt 07 kr.

Lehrbuch der Praktischen Pflanzenkunde

in Wort und Bild, für Schule und Haus, für Gebildete aller Stände. Mit über 1000 Abbildungen auf 60 colorirten Tafeln in Doppelfolio und 214 Holzschnitten. Herausgegeben von Carl Hoffmann. Ára 19 frt 50 kr.